

Resti a néma Dionüszoszhoz – zenés menni-maradni kétkben

Élő Várad – drámaprojekt

Irodalom

Közhely: egyre kevesebb hely jut az irodalomnak életünkben, nem véletlen, hogy annak az írónak, költőnek, aki el akar jutni a közönséghez, sokszor mindenféle, szakmáján kívül eső figyelemfelkeltő akciókat kell végrehajtania, hogy ha műveit közvetlenül nem is, de saját személyét a publikum figyelmébe ajánlhassa (főz, gitározik, fejen áll).

Pedig nem kéne ennek feltétlenül így lennie, hiszen akad az irodalomnak egy természetes szövetségese, szócsöve a nyilvánosság felé, ez pedig a színház. Az ígéret, amit egy irodalmi szöveg rejt, a színházban megtestesül. A modern színház ilyen szempontból talán a megelőző korokénál is nagyobb ígéretet rejt az irodalom számára, hiszen a formák feloldódtak, a próza, a költészet sem kizárólag pódiumműsor keretében kerülhet színpadra. Vannak eszközeink, hogy ami szó, ige, az a színészek (jelen esetben nagyváradai illetőségű színművész-hallgatók) áldozatának köszönhetően, testté legyen. A színpadi előadás alapanyagául szolgáló, kollázssá összeálló, különböző műfajokban alkotott – itt közölt – szövegekben jelen esetben egy szó különös jelentőséget kapott:

TRANZIT.

A nagyváradiai számára különösen fontos ez a jelző itt Budapest és Kolozsvár közt félúton, hiszen ezen a városon oly sok minden átáramlik, rengeteg értéket „átutazóként” ismerünk meg.

Mint ahogy a város fiataljainak jó része sem bír itthon állandó jelenlétel, hiszen „bőrönd létre” van kárhóztatva, és ki tudja, hol csomagol ki végleg.

Erről a sokféle átmenetiségről szólt a 2016. október 7-én a Szigligeti Színház Éjszaka a színházban rendezvényén bemutatott *Resti a néma Dionüszoszhoz – zenés menni-maradni kétkben* című előadás is.

Írók: Jock Evelin, Kemenes Henriette, Ozsváth Zsuzsa, Biró Árpád Levente, Mihók Tamás

Színészek: Benczi Tekla, Duna Orsolya Réka, Fekete Ágnes, Vári Vivi, Tóttós Ádám, Bondar Tibor

Zene: Ungvári Oszkár

Mozgás: Tótkés Imola

Rendezte: Tasnádi-Sáhy Péter

